

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 3157/2020
11.03.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија др Драгише Б. Слијепчевића, председника већа, др Илије Зиндовића и Бранка Станића, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Борислав Митровић, адвокат у ..., против туженог Института за вирусологију, вакцине и серуме Торлак Београд, чији је пуномоћник Страхиња Стојковић, адвокат у ..., ради поништаја решења о отказу уговора о раду, одлучујући о ревизијама парничних странака изјављеним против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 1832/19 од 28.05.2020. године, у седници већа од 11.03.2021. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као неблагоприятна, ревизија тужиле изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 1832/19 од 28.05.2020. године.

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 1832/19 од 28.05.2020. године.

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев туженог за накнаду трошкова ревизијског поступка.

Образложење

Пресудом Другог основног суда у Београду П1 4242/13 од 07.11.2018. године поништено је решење туженог бр 3230/1 од 01.08.2013. године којим је отказан уговор о раду од 01.11.2010. године и обавезан је тужени да тужиљу врати на рад и да јој накнади трошкове поступка у износу од 234.000,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 1832/19 од 28.05.2020. године жалба тужиоца је одбачена, жалба туженог је одбијена и потврђена првостепена пресуда и одбијени су захтеви парничних странака за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против решења којим је жалба тужиле одбачена садржаног у наведеној другостепеној пресуди тужила је изјавила ревизију.

Испитујући благовременост изјављене ревизије на основу члана 413. у вези члана 403. става 1. ЗПП („Сл. гласник РС“, бр. 72/11...18/20), Врховни касациони суд је установио да ревизија тужиље није благовремена.

Одредбом члана 403. става 1. ЗПП прописано је да против правноснажне пресуде донете у другом степену странке могу да изјаве ревизију у року од 30 дана од дана достављања пресуде.

Према повратници здруженој списима предмета пуномоћник тужиље је примио побијану другостепену пресуду 31.08.2020. године. Последњи дан рока за изјављивање ревизије је 30.09.2020. године. Тужиља је путем пуномоћника изјавила ревизију 01.10.2020. године, дакле по протеку законом прописаног рока од 30 дана због чега је ревизија неблаговремена.

Из наведеног разлога Врховни касациони суд је, на основу члана 413. ЗПП, одлучио као у првом ставу изреке.

Против наведене другостепене пресуде тужени је благовремено изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Тужиља је благовремено поднела одговор на ревизију туженог.

Испитујући побијану пресуду применом члана 408. ЗПП, Врховни касациони суд је установио да ревизија туженог није основана.

У спроведеном поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. става 2. тачке 2) ЗПП, на коју Врховни касациони суд пази по службеној дужности. Ревизијске наводе којима се указује на битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374. става 1. у вези члана 355. става 5. и члана 374. става 2. тачке 12) ЗПП и на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање, Врховни касациони суд није разматрао јер, према члану, 407. ЗПП, нису разлози из којих се ревизија може изјавити.

Према утврђеном чињеничном стању, тужиља је засновала радни однос код туженог на основу уговора о раду од 01.11.2010. године на радном месту - ... . Анексом уговора о раду од 23.04.2013. године тужиља је распоређена на радно место самосталног сарадника за ... у Одељењу за ... .

Решењем о отказу уговора о раду број 3230/1 од 01.08.2013. године тужиљи је отказан уговор о раду на основу члана 21. тачака 12. и 23. уговора о раду зато што је у време обављања послова ... немарно извршавала радне обавезе и проузроковала материјалну штету туженом. Тужиљи је претходно достављено упозорење на постојање разлога за отказ уговора о раду у којем је наведено да постоје разлози за отказ уговора о раду због тога што је тужиља у периоду од 01.11.2010. године до 23.04.2013. године, као ..., противправно пребацивала новац са рачуна туженог на рачун Биомедицинског центра Института Торлак ДОО што представља немарно извршавање радних обавеза и проузроковање материјалне штете туженом.

Тужени је оснивач Биомедицинског центра Института Торлак ДОО. Чланом 5. уговора о међусобним правима и обавезама, који је закључен између туженог и Биомедицинског центра Института Торлак ДОО од 06.10.2011. године, прописано је да су обавезе туженог да пренесе новчана средства на рачун Биомедицинског центра за потребе зарада, накнада зарада и материјалних трошкова, новчана средства за друге неопходне потребе за почетак обављања делатности, а на основу образложеног писаног захтева центра у складу са законом и својим могућностима. Пренос средстава са рачуна туженог на рачун Биомедицинског центра вршен је искључиво за зараде запослених и настављен је и након распоређивања тужиље на друго радно место. Тужиља је, као ..., вршила пренос новчаних средстава по налогу директора туженог ББ. У периоду када је тужиља била ... пословање туженог су контролисале две ревизорске независне куће које нису имале примедбе на наведени пренос средстава.

Према становишту нижестепених судова, тужиља није повредила радне обавезе јер је по налогу директора туженог вршила пренос новчаних средстава на рачун Биомедицинског центра, па је решење о отказу уговора о раду незаконито. Поред наведеног, упозорење на постојање разлога за отказ уговора о раду не садржи све законске елементе због чега је тужиљи ускраћено право да се изјасни о повреди радних обавеза.

Нису основани ревизијски наводи којима се указује на погрешну примену материјалног права. Тужиља је, као ..., по налогу директора туженог ББ вршила пренос новчаних средстава на рачун Биомедицинског центра и то искључиво за зараде запослених. Пренос новчаних средстава вршен је на основу уговора о међусобним правима и обавезама који је закључен између туженог и Биомедицинског центра Института Торлак ДОО. Пословање туженог у том периоду су контролисале две ревизорске независне куће које нису имале примедбе на наведени пренос средстава. Пренос средстава је настављен и након распоређивања тужиље на друго радно место. Имајући у виду да је тужиља извршавала налоге директора туженог и пренос средстава вршила на основу уговора од 06.10.2011. године, сам начин књижења пословних промена на рачунима туженог и Биомедицинског центра, супротно неоснованим ревизијским наводима, не може бити разлог за отказ уговора о раду. Чак и књижење пословних промена које не би било спроведено у складу са чланом 9. Закона о рачуноводству и ревизији ("Службени гласник РС", бр. 46/06) не би значило да је тужиља проузроковала штету туженом јер је поступала по налогу директора и на основу уговора од 06.10.2011. године. Из наведеног произлази да тужиља није извршила повреду радних обавеза, нити је туженом проузроковала материјалну штету. Поред наведеног, упозорење на постојање разлога за отказ уговора о раду не садржи конкретне чињенице и доказе који указују на то да су се стекли услови за отказ што су, према члану 180. Закона о раду ("Службени гласник РС", бр. 24/05), обавезни елементи упозорења. Непотпуно упозорење на постојање разлога за отказ уговора о раду је онемогућило тужиљу да се адекватно изјасни о повреди радних обавеза. Сходно наведеном, тужиља није учинила повреду радне обавезе у смислу члана 179. тачке 2) ЗОР, због чега је отказ уговора о раду незаконит. Како је тужиљи радни однос престао без правног основа, нижестепени судови су, на основу правилне примене члана 191. става 1. ЗОР, обавезали туженог да тужиљу врати на рад.

Врховни касациони суд је, применом члана 414. става 1. ЗПП, одлучио као у другом ставу изреке.

Применом члана 165. става 1. у вези члана 153. ЗПП, Врховни касациони суд је одбио захтев туженог за накнаду трошкова ревизијског поступка јер није успео у овом поступку, нити је у захтеву определио врсту и износ трошкова за које тражи накнаду у смислу члана 163. става 2. ЗПП.

**Председник већа - судија
Др Драгиша Б. Слијепчевић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић